Ч. 132 (11.473). Львів, неділя 16. червня 1929. Оплачено почтою ... Рік XLVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 5·00 зол.
За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 леї, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

З вершин і низин.

Львів, 15. червня 1929.

Рада Ліґи Націй (цим разом у Мадриді)) знову полагодила одну з найактуальніших сучасних проблем по лінії... бажань щасливих посідачів. Рада Ліґи Націй (без активної участи представника Англії) приняла „компромісову" резолюцію амбасадора Адаці. На неї зголилися не лише представники великих держав і меншостевих зобовязанців, але й мін. Штреземан в імени Німеччини. Принята резолюція не вносить ніяких суттєвих змін до т. зв. меншостевої процедури, а вже в ніякому випадку не творить найменшої основи для фактичної охорони національних меншостей.

Формально справлені процедуральні зобовязання, обняті резолюцією, мають на меті приспішити розгляд меншостевих петицій. Ґенер. Секретаріят Ліґи Націй буде потверджувати одержання зголошених петицій, а головно буде повідомляти петента тоді, коли призвасть, що вона не відповідає умовам, устійненим в р. 1925. Коли петиція матиме особливше значіння, Рада Ліґи Націй зможе покликати для її розгляду 5-ох членів замісць дотеперішніх 3-х. У звязку з цим буде покладений особливший натиск на те, щоби комітети трьох чи пятьох могли збиратися частіше. Висліди праць меншостевих комітетів після їх закінчення будуть подавані до відома членів Ради, а крім того раз у рік будуть публіковані Секретаріятом Ліґи. Окремо резолюція вказує на корисність опублікування праць меншостевих комітетів, але за згодою заінтересованих урядів. Крім того щорічно Ґенер. Секретаріят публікувати статистичні дані, що напливають до Секретаріяту.

Ось і все, що ухвалила Рада Ліґи Націй для „уліпшення" меншостевої процедури. Таким чином закінчується акція Дандюрана-Штреземана, розпочата на терені Ліґи Націй в меншостевій квестії. За формальні концесії щодо приспішення розгляду петицій і публікації вислідів та побільшення членів меншостевих комітетів у спеціяльних випадках, держави, що підписали трактат про охорону нац. меншостей, себ-то мала антанта, Польща і Греція, одержують певність щодо збереження суті дотеперішньої процедури, себ-то одержують забезпечення вести політику супроти „інородців" по своїй вподобі. Так безвислідно зліквідовано кампанію в меншостевій квестії, розпочату в Люґано. Берлінська преса — поза „Берлінер Таґеблят-ом", який каже, що мадридське рішення не є останнє — висловлює невдоволення з мадридської постанови та особливо з поведінки і виступу Штреземана. Промова німецького міністра мала бути суха, бездушна і холодна. Не було в ній не то протесту проти вислідів льондонського протоколу, але навіть сильніших застережень. Виступ Штреземана був несподіванкою для всіх, що сподівалися гарячих слів в обороні поневолених меншостей. Слабі нотки застережень, лагідна заповідь вільної руки в будуччині й інші дрібні уваги були приглушені похвальними словами в честь творців незначних формальних змін.

Німецька закордонна політика все була отяжіла. Вона ніколи не визначалася французькою легкістю і англійською зручністю. Вона все була невідпорна. Штреземан, єдиний з повоєнних німецьких міністрів закорд. справ, придав інший тон німецькій закордонній політиці, беручи зразки з французької та англійської закорд. політики. Як Англія і Франція перед війною і в часі війни постійно акцентували право народів на вільний розвиток, право на самоозначення (в часі війни), обороняли великі кличі і т. д., так і післявоєнна Німеччина, втративши „інородців", почала наслідувати у закордонній політиці своїх воєнних противників і здобувати симпатії у поневолених народів. Виразником цієї зміненої німецької політики, очевидно під кутом німецьких інтересів, став Штреземан. Одначе традиція побідила. Штреземан заломився і скапітулював перед Бріяном і його васалями.

Хибно було би думати, що передвоєнна й воєнна закордонна політика Англії й Франції була мистецтвом для мистецтва. Оборона великих ідей була творенням і нагромаджуванням їх власного політичного капіталу. Коли побідна Франція з лихварськими відсотками скапіталізувала свій політичний дорібок в ділянці закордонної політики, коли вона вижискала всі її ресурси, коли підчинила своїм впливам „визволені" народи, Бріян може вже махнути рукою на нещасні „охоронювані" Ліґою Націй меншости і може дозволити собі на проповіди в ролі знаменитого погляду, що — мовляв — в інтересі меншостей повинні бути приноровлені всі засоби осторожности з метою зберігти їх перед шкідливою агітацією. Такий цинізм є зрозумілий в устах Бріяна Але незрозумілою є поведінка Штреземана, що за якусь позакулісову дрібну уступку, з легким серцем, з резиґнацією скапітулював зі своїх власних тез.

Ясно, що ми не маємо причини перейматися мадридською резолюцією Ради Ліґи Націй. Ми по суті не є меншістю в розумінні трактатів про охорону нац. меншостей. На своїй національній території ми є великою більшістю, якій з природи річи і без огляду на створені умовини прислугують інші права, як трактатовим, себ-то розкиданим меншостям. Ми ніколи не запавали опіки Ліґи Націй і не сподіємось її в майбутности. Сумнівним навіть є, чи виплатиться нам збільшувати статистичні матеріяли Ґенер. Секретаріяту Ліґи Націй. Ми не є й не можемо бути розчаровані. Але розчарованою мусить бути з приводу такого рішення і такої поведінки свого міністра Німеччина, в інтересі своїм власнім та в інтересі своїх меншостей у ріжних державах середущої Европи.

Українська еміґрація в Злучених Державах.

РОЗМОВА З Д-РОМ КІБЗЕЄМ ЗІ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

У другій з черги розмові з д-ром Кібзеєм поставили ми йому декілька питань про українську еміграцію у Злучених Державах Північної Америки. Перше наше питання звучало:

Скільки тепер української еміграції у Злучених Державах і як вона розміщена?

Заки дам безпосередньо відповідь на це питання — говорив д-р К. — позволю собі на одну вступну замітку, а саме: На основі інформацій і тверджень самих наших емігрантів у Злучених Державах слід зазначити, що українська еміграція там доволі молода. Перші наші емігранти приїхали туди перед 50-ти роками на заробітки, але деякі з них вже до старого краю не вернули, бо поселились там на стало. Пізніше поселювалось у Злучених Держав щоразто більше емігрантів на стало і вони спроваджували туди свої родини. Війна спричинила те, що всі сезонові робітники мусіли остатись у Злучений Державах через цілий час війни, затрачуючи при тім усякі звязки зі своїми родинами у старому краю. По війні немала частина сезонових емігрантів вернула домів, але далеко більша їх частина остала в Злучених Державах, принявши тамошне громадянство та поспроваджувавши туди своїх рідних. Цей процес відбувається подекуди ще й тепер. З уваги на те важко усталити чисельність української еміграції в Злучених Державах. Ми рахуємо себе там на поверх пів міліона душ. Місця найбільшого скупчення української еміграції у Зл. Держ. такі: 1) **Ню-Йорк** (це перша точка, де мусіли спинятися всі українські емігранти по приїзді з рідного краю); 2) **Філядельфія** (фабричний центр); 3) **Пітсбурґ** і околиця (копальні вугля, сталеві фабрики); 4) **Клівленд** (залізні фабрики); 5) **Детройт,** що лежить на пограничу Канади. Це місто звуть Меккою для всіх чужинців. Там є великанські фабричні заведення Форда, з яких виходить денно щонайменше 500 авт. Проте нічо дивного, що й українських емігрантів-робітників там дуже богато. Крім фабрик Форда є там також фабрики автомобільної фірми „Дженераль Мотор" теж славної на весь світ; 6) **Шікаго,** столиця американського заходу, світова збіжева біржа. Крім того є там великанська різня худоби і свиней, найбільша на світі. Звідси запровіянтовувала Америка антантські армії в часі світової війни; 7) по інших місцевостях у всіх майже стейтах Злучених Держав, але у меншій скількости. Крім того є дещо українських емігрантів на фармах, особливо у стейті Монтана.

Яким ролям праці віддаються переважно українські емігранти?

Вони працюють у першій мірі на фабриках і в копальнях, де є першорядними робітниками. Найбільше є між українськими робітниками вуглекопів (майнери). Дуже богато українців служить по готелях, ресторанах, клюбах, особливо в Ню-Йорку. Українці мають по нюйорських ресторанах славу добрих кухарів. Вони бувають кухарами по першорядних клюбах. На фармах українці здобули славу добрих і солідних рільників. Але є вже українські купці і навіть промисловці.

Яке громадське життя українських емігрантів і який їх життєвий рівень?

Про прояви зорганізованого громадського життя можна говорити тільки по містах, особливож у центрах більшого скупчення української еміграції. Те життя зложилось більше менше однаково по всіх містах. Для прикладу візьму місто Детройт. Там нараховують 35 тисяч українських емігрантів. Є там три греко-католицькі парохії і дві православні. Істнує понад 50 всяких українських клюбів і товариств, 10 українських шкіл, переважно парохіяльних, 6 Народніх Домів чи Інститутів, при чім деякі з власними домами. Є там один український лікар і один адвокат (троха замало), 4 українські книгарні, та друкарня. Тепер появляються там „Українські Вісти", що виходять раз на два тижні. Попри те є в Детройті коло сотні українських крамниць, чи то споживчих чи з убраннями чи інших. Є українські молочарні, ресторани, є навіть три українські фабрики содової води. Українські мешканці Детройту — це переважно робітники тамошніх фабрик. Недавними часами деякі з них взялися до торговлі і добре на тім виходять. Звичайний робітник заробляє у тамошніх фабриках від 5 до 10 долярів денно. Найменше заробляє 5 долярів, а найбільше 10. Висота зарібку залежить від кваліфікацій кожного окремого робітника.

Про життєвий рівень українських емігрантів загально говорити важко. Бо він не всюди однаковий. Одначе всюди він доволі високий, а в порівнанні зі старим краєм навіть дуже і дуже високий. Тут знов для прикладу візьму Детройт, який найкраще знаю. На 35 тисяч тамошніх наших емігрантів яких 70 відс. розпоряджає власними домами. А такий дім коштує не менше 10 тисяч долярів. Та бувають між тими домами і такі, що коштують і по 50 тисяч долярів. Яких 40 до 50 відс. робітників користується там власними автами. Бувають і такі, що мають по два авта. Середня, що так скажу, кляса нашої еміграції у Детройт розпоряджає значними грішми. Всі загально віджнвляються дуже добре і добре вбираються. Тепер посилають своїх дітей радо до вищих американських шкіл. Хочуть мати своїх інжинірів, адвокатів, лікарів. Національно найкраще консервується та молодь, що кінчить парохіяльні школи. Загально для емігрантів великанську позитивну ролю під національним оглядом віграє церква. При тім не можна закривати очей і на те, що немало української молоді все таки денаціоналізується та американізується цілковито під впливом англійської школи. Для доповнення картини про життєвий рівень не можна не від-

креслити, що кожний еміґрант старається тепер навчити свою дитину гри на якомусь інструменті. Величезною популярністю тішилися у Детройт курси українського танку, які там проводив Авраменко. На ті курси ходила українська молодь масово.

(Докінчення буде.)

Престіж чи інтерес?

Про загальну краєву виставку в Познані.

(Від нашого кореспондента.)

Познань, 10. червня 1929.

II.

Найбільшою прикметою виставки це безперечно її естетична сторінка. Торкається це однаково зовнішнього вигляду павільонів, що й внутрішнього їх улаштування, проведення звязку поміж павільонами, огородницьких декорацій на вільних просторах, зразкової чистоти на всьому терені виставки. Ніде правди діти, всякому безпристрасному глядачеві кидається зразу у вічі величезний капітал праці і гроша, вкладений у технічне улаштування виставки. Займає вона загалом 600.000 м², себ-то 60 гектарів. Усіх обектів є 111, крім т. зв. „веселого містечка" („люна парку"). Цілий терен поділено на 5 полос (пять перших літер азбуки), весь виставочний матеріял уґруповано на 5 ділів: виставка уряду, самоврядування, хліборобства, торгу й промислу та ремесла, мистецтва, фізичного виховання із спортом та туристикою й еміґрації. Терен виставки прилягає безпосередньо до міста, частинно він вбитий клином у саме місто, а проте від міського руху зовсім ізольований; зроблено це дуже зручно, провівши понад зачиненими вулицями два деревляні віядукти. Комунікацію втримують маленькі електричні авта в дві лавки, величезний ресторан, цукорні, скрізь лавочки. Влучений до виставки найкращий познанський „Парк Вільсона" дає прогульковцям змогу відпочинку.

Ясна річ, що оглянути докладно виставку можна лише протягом довшого часу, — на сам прохід усіми павільонами треба не годин, а кількох днів. Найбільше враження роблять безумовно павільони важкого промислу та промислу текстильного. Перевезення до павільонів цілих величанських машин а то й фабричних частин, які враз з детальними рисунками та ґрафічними поясненнями унаглядиюють процес продукції даної галузи промислу, то знову ґіпсові моделі цілих фабричних обектів та мікроскопійні майстерні в руху, — це речі безумовно не лише ґарні, але й повчаючі. Знову такі павільони, як конфекційного й скіряного та ґалянтерійного промислу, де під одним дахом численні експоненти мусіли розташувати безліч дрібних експонатів, у тих павільонах слідна найяскравіше морочлива й дрібязкова робота, доконана з великим трудом і без сумніву — великим хистом та естетичним смаком. У палаті уряду без числа-ліку статистичних таблиць і нарисів; в окремому павільоні міністерства комунікації, біля якого улаштований окремий ваґонно-машиновий відділ, звертають увагу мистецько виконані моделі мостів і залізничих станцій. Хліборобські павільони й відкриті терени розташовані на величезному просторі поверх 300.000 м².

Усе це — додатні сторінки, про які не можна не казати, коли хто не хоче бути явно одностороннім. Очевидно, не виключають вони тьмитьменної „але" і ріжних квіточок специфічних для того „національно-престіжового" характеру цілої виставки, про який сказано у вчорашньому дописі. І так нпр. усі експоненти фіґурують — очевидно — не як фірми польські, ніде нічим не зазначено ані їх філіяльний характер у Польщі закордонних фірм, ані тим паче — їх залежність від чужого капіталу. Ясно, що незорієнтований звичайний обиватель мусить рота роззявити на вид того богацтва, яке находиться у польських руках (нпр. усі обекти важкого промислу, — вугілля, цинку, сталі і заліза, чи всі текстильні фабрики) і тих усіх найріжнородніших галузей промисловости, які є у Польщі — „отже" є... польські Є теж на виставці павільони, які „не пришиті ні прилатані". До таких належить павільон „Львів": сила фотоґрафій і дві тісні маленькі „панорами" за занавісками, старого і сучасного Львова, похожі своїм виглядом на ярмаркові будки.

Шукав теж підписаний на виставці якогось сліду, чи її орґанізатори, поминаючи принцип патріотичної маніфестації національно-польського зорібку, всетаки може зазначили десь істнування у Польщі й поза поляками якихось „інородців". Зацікавила його замітка у виданій вчора брошурі видання ПВК при описі „Виставка уряду". Отже у відділі „Міністерство внутрішніх справ" (ст. 16) написано: „політичний діл обіймає проблеми розвитку преси в Польщі, діяльність держави в користь національних меншин у Польщі, та представить їх стан посідання у ділянці господарській і культурній". Збігав собі підписаний ноги у величезному 2-поверховому будинкові урядової виставки, зокрема оглянув відділи мін. внутр. справ: служби здоровля, гол. команди, держ. поліції, КОП-а, адміністраційного відділу, орґанізаційного, самоврядування, апровізації та статистики, — але шуканого опису не найшов; можливо, що таки шукав кепсько, бо й не розпоряджав до схочу часом. Знову в окремому дужому павільоні преси находяться такі сліди істнування у Польщі друкованого українського слова: у відділі „робітнича преса" — один примірник „Культури"; у відділі „Львів" — „Діло" (з 17. IV. 29.) і „Новий Час" (з 8. IV. 29); у відділі „Волинь" — цьогорічне великоднєве число „Української Громади" і „Народній Вістник" (з 12. IV. 1928); у відділі „Полісся" — число „Дзвону". Це буквально все! Цікаво, що на орієнтаційній таблиці при вступі до павільону термін **„ukraiński"** перекладено на **„ruthène", „ruthenian" і ruthenisch"**. Орґанізатор цього павільону не зрадив провідної ідеї виставки! Цілком ясно, що й у такому павільоні, як „Хліборобські орґанізації" не зазначено й сліду, що поза польським хліборобством у Польщі істнує ще якенебудь. Вправді все те „інородське" хліборобство перестало так мовити „автоматично" цікавитися виставкою й інтерес на цьому потерпів, але патріотичний престіж остав ненарушений...

І. Кедрин.

Справа міжнародного інтернаціонального банку.

Розмови між Штреземаном і Бріяном.

Віденська „Нае Фрае Прессе" подає від свого кореспондента цікаві інформації про ряд дуже важних справ, які у найближчому часі мають бути полагоджені. Він повідомляє, що півурядові французькі кути сподіваються, що в найближчому часі почнуться переговори в справі заснування інтернаціонального банку. В липні збереться орґанізаційний комітет нового банку. На думку французьких кругів цей банк має ввійти в життя відразу після ратифікації справоздання знавців. А коли буде звільнена від окупації Надренія, цей банк має випустити першу емісію для мобілізування неохороненої трансфером частачи німецьких довгів.

Париська преса пише, що Бріян одержав інструкцію від французького уряду бути вдержливим і не давати жадних зобовязань Штреземанові. „Матен" вказує на те, що до першого серпня, отже протягом пятидесяти днів, має відбутися цілий ряд важних політичних актів, які всі тисло звязані між собою: має наступити ратифікація справоздання репараційних знавців, ратифікації інтернаціональної умови в справі довгів, утворення контрольної комісії в Надренії і звільнення її від окупації. Всі ці справи дуже складні й вимагають цілого ряду нарад. Власне технічне обговорення цих справ і є предметом нарад між Бріяном та Штреземаном.

Нові пляни Форда в Европі.

Форд уже кілька років тому збудував в Англії фабрику автомобілів, у яку вложив 30 міліонів фунтів. Це підприємство розвивається дуже добре, і тепер Форд приступає до заснування великих фабрик для будови автомобілів у Німеччині та Франції.

ЗАМІТКИ І ВІДГУКИ.

Говорила небіжечка...

В своїм часі реферували ми замітки якогось Б. Капроського, що на сторінках ендецького „Львівск. Кур. Пор." малював життя нашого покутського села. Виходило з тих „бистрих" заміток, що наш селянин нічим не цікавиться, живе собі під польською владою, як у Бога за дверми, про ніяку Україну чути не хоче, тільки одно його журить і турбує: чому це в Польщі немає доживотнього голови держави.

В ч. 341 цього гідного пошани органу знаменний обсерватор продовжує свої цінні замітки в статті „З життя руського села". Тепер турбує його вже не турбота українського селянина (про досмертного голову держави), тільки українські кооперативи, які втискаються до найдальше положених сіл станиславівського воєвідства і які

„нерідко під гаслами кооперації несуть політикерство і насильно втовкмачують хлопові ненависть до польської держави".

Найгірше в тому є факт, що часом польське громадянство йде на руку тим кооперативам.

„Завдяки кооперативному рухові наступає зближення хлопа до міста, в психіці затирається пропасть, що досі відділювала хлопа від міщанина. Але зближення хлопа до міста має тільки одну мету: **піддати його під вплив найріжнородніших націоналістичних „українських" орґанізацій.** І в тому виявляється правдиве обличчя найріжнородніших руських кооператив, з яких — на жаль — найчастіше користає польське населення (якого нема в українських покутських селах! — Ред.), бо у руського не тішаться вони надмірним довірям, маючи капітали на те, щоби їх кидати на протипольську аґітацію. На жаль, влада не була ласкава досі приглянутися ближче цій нікчемній роботі, а що більше — надто поквапно підтримує ті „кооперативи".

Мовляв, „кооперативні аґітатори" кажуть селянам орґанізуватися в кооперативи, бо „поляки за тим не слідкують, а тоді можна говорити про Велику Україну аж по Краків". На щастя, тому всьому протиставляться „хлопи".

„Один із тих хлопів запевнив мене, що скорше продасть жидам, як таким кооперативам, бо він хоче спокійно працювати і чесно заробляти, а торговля ніколи не може бути таємною, бо вийде на його шкоду. Така робота перш усього збиває в хлопській душі антисемітизм, що знаменито відчуває жидівство, постійно йдучи на тих теренах проти польського елементу... В тиких умовах зближення хлопа до міста має більше відемних признак, як додатніх. Кожного руського хлопа, що приходить до якого-небудь міста, насильно втягається до „українських" товариств, що відбувається під сторожким оком панів старостів і великих тілом, хоч малих духом „Звйонзк-ів Стшелецк-их".

„Хлопи" що другий день бувають в місті на всяких зібраниях. Підчас призивного віку окружається рекрутів сітю інтриґ. У війську „хлопам" дуже добре, але вийшовши з війська, вони тратять звязок з польською державністю і знову попадають в кліщі аґітаторів

„чи то з Берліна, чи з Москви, і коли той стан потриває дальше, то станеться грізною стихією. Отже замісць маячити про автономію або про „українських гонведів", нехай панове з Б. Б. і Ска подумають про те, в який спосіб підтримати у хлопа думку, яку йому вщепило військо і як зробити його відпорним на злочинну аґітацію".

Огнищем українського руху стає місто спираючись на селянстві. Селяни залюбки відвідують міста, а міська молодь йде на села. Але теж і тут є щастя в нещастю, бо

„не вважаючи на величезний наклад праці і грошей, не вважаючи на виплачування величезних ґаж найріжнороднішим аґітаторам, та злочинна робота не має сподіваних успіхів. Хлоп у більшости кепкує з України, бо памятає її кількамісячне правління на тому терені, своє теперішнє положення вважає таким, яким бу-

ро за Австрії, за винятком бідноти, що будучи радикально настроєним, стає здобичю найріжнороднійших „сельробів“.

Український рух шириться тільки там, де селяни є бідні, а мають більші потреби. Де мужикам краще, там вони навіть чути не хочуть слова „український“. Вони вважають себе горожанами польської держави, що мають два обовязки: служити в польськім війську і платити податки.

Але те все тепер сходить на задній пляи перед справою целібату. В кожному селі є тепер два табори: за безженними священиками і за жонатими.

„Справа сьогодні прибрала вже політичну закраску, бо говориться, що прихильники безженности (які є в більшости в кожному селі!) хотять польського панування, а прихильники женитьби змагають до самостійности“.

Ця справа так захопила село, що всі інші політичні справи, а головно українську проблему зіпхнуто через те на другорядне становище.

Резигнуємо з уваг на маргінесі цих безглуздих заміток. Ми вірно подали хід думок цього знаменитого обсерватора нашого села. Розуміється, нема в них ніякої льогічної нитки, з якесь ненормальне топтання на одному місці з провокаційним вістрям. Не дивують нас „каприси“ п. Капроського, бо його голова то „глова до позлоти“, але дивує нас бездушність редакторів цього шовіністичного органчика.

Розкопування стрілецьких могил.

Як відомо, на горі Лисони в Погуторах бережанського повіту находяться дорогі кожному українському серцю стрілецькі могили з часу боїв Українських Січових Стрільців на Лисони і в околиці. Рік-річно відбуваються тут торжественні панахиди при здвизі українських селянських мас, самі могили є утримувані дуже старанно і находяться під опікою філії Т-ва Охорони воєнних Могил у Бережанах.

Дня 8. червня ц. р. явилися у начальника громади два поліції з потуторського постерунку з цивільним урядником, який подав, що він урядовець воєвідства в Тернополі. Вони зажадали від начальника людей і підвод, бо мають розкопати українські стрілецькі могили, забрати тлінні останки та перевезти їх на спільний воєнний цвинтар. Начальникові громади не доручено ніякого наказу на письмі, тільки воєвідський урядник Смотрицький показав мапку, на якій зазначені були ці стрілецькі могили. Начальник громади не хотів спочатку виконати устного наказу. Щойно тоді, коли ці загрозили йому, що вони всі ці роботи переведуть на його приватний кошт, начальник громади валякався і доставив людей та підводи. Замітне, що частина людей, не зважаючи на поставу поліції відказалася розкопувати стрілецькі могили. Цього дня розкопано 6 могил, тлінні останки наших стрілецьких Героїв у непорядку та всуміш поскидано на фіру до кошика (невиключене, що частина костей остала) і перевезено на воєнний цвинтар, де скинено їх до одного спільного гробу. Слід підчеркнути, що розкопані могили находилися у зразковому порядку, були чистенько оброблені, стояли на них великі торжественно посвячені хрести з таблицями, саміж гроби були старанно обгороджені і засаджені квітами. Потуторська молодь доглядала ці гроби як національну святість.

Звичайно ексгумації відбуваються в приязві лікаря, — тут цього не було. Цей факт ліквідації українських могил викликав серед українського населення прикре враження. Філія Т-ва Охорони Воєнних Могил в Бережанах вислала телеграму до міністра внутрішніх справ у цій справі. У бережанському старостві та в тернопільському воєвідстві інтервеніював у тій справі пос. Волод. Целевич. Вислано також депеші до президента держави і міністрів Світальського та Складковського. Краєве Т-во Охорони Воєнних Могил робить у тій справі відповідні заходи і від себе.

На день 16. червня ц. р. на 12. год. ранку заповіджене в тій справі віче в Бережанах на площі „Надії“. На вічу буде промвляти пос. Володимир Целевич.

Напад на польський консулят у Тифлісі.

У Тифлісі комуністи уладили віча, на яких взивали до усунення там. польського консуляту. Дня 12. червня кількасот людей прийшло перед консулят і серед криків вибили шиби й вчасти ушкодили вн. уладження. Польський пос. у Москві Патек зложив протест польського уряду. Карахан в імени уряду висловив жаль з приводу подій у Тифлісі.

Кайо про довжну умову з Америкою.

Бувший французький міністр фінансів Кайо, який заключив свого часу умову з Англією щодо сплачування їй французьких воєнних довгів і без успіху старався дійти до заключення договору в справі воєнних довгів з Америкою, висловлює тепер думку, що умова, яку заключив сенатор Беранже, змушує Францію платити занадто богато. Він пише, що не розуміє, як можна від Франції в Парижі домагатися грошей за спільно зужиту амуніцію та за мундури мертвих французьких вояків. Він оповідає, що коли в 1925 р. поїхав до Вашингтону вести переговори в справі довгів, там йому заявили, що не можуть числитися з такими сентиментальностями. Через це йому не вдалося дійти до порозуміння в справі означення суми довгів.

Пізніший відпоручник французького уряду, сенатор Беранже, мав уже значно гіршу ситуацію. Він мусів згодитися на значно вищу суму, бо Франція була в розпучливому становищу і за всяку ціну потрібувала американських кредитів, а ці кредити можна було одержати лише по полагодженні справи з довгами. На думку Кайо ясно, що Франція тепер не в стані одержати кращих умов. Тому вона зле зробила би, якби відкинула ратифікацію договору, бо в міжчасі проценти від довгів ідуть далі й збільшують капітал.

Події в Заліщиках.

Історія „нападу“ на жидів.

Від наочного свідка подій у Заліщиках одержали ми такий опис:

Як цього року так і попередніх літ рекрути зі співом на устах надтягли на возах з громад Колодрібки, Синькова і Костільники до міста Заліщик у дні 10 ц. м. по год. 7 ранком на площу, призначену для возів. Тут позлізали і групувалися по громадам гуртками, співаючи. Один з хлопців пішов недалечко на базар купити булку, взяв її у Двойри Вольф, зараз вкусив і почав шукати по кишенях за грішми, щоби заплатити. Купчиха нетерплива, думаючи, що хлопець не заплатить, почала на нього кричати, а стоячий поблизько жид прискочив до хлопця і почав його бити по лиці і по голові. На це, як на команду, всяке жидівське шумовиння з деякими різниками і жидівськими фірманами на чолі, хопивши в руки всяке заліза, дрючки і каміння, припустила на хлопців штурм, так що хлопці цофнулися аж поза свої вози. Тоді на вози кинулися жидівські напасники і побили смертельно непричасного зовсім до рекрутів парубка з Костільник Максима Мотрука, який приїхав до міста по матеріял. Як побачили це хлопці, а до того коли посипався на них град каміння, розділилися на групки і почали шукати предметів до оборони. Використали цей момент жидівські напасники і поранили камінням, дрючками і ножами богато рекрутів, місцевих громадян, а навіть патролюючого поліціянта. Щойно тоді хлопці почали боронитися і відганяти напасників камінням. У той мент явився місцевий повітовий староста і комісар державної поліції і пішли між хлопців, які зі свого боку на їх зазив сейчас перервали оборону. Колиж мимо присутности представників влади жидівські громили дальше кидали на хлопців, побиваючи їх і цілячи в них камінням, тоді огірчені хлопці у своїй обороні розбіглися групками в кілька сторін і відганяли напасників. В цей мент надійшов сенатор Бараник, кликнув на хлопців, які зараз-же до него прибігли і оповіли хід подій та разом з ним ішли в середину міста, де рівночасно надіхав відділ державної поліції з карабінами під проводом команданта постерунку, на якого заклик дві групки хлопців прибігли до него, тут всі три групки злучилися і уставилися в ряди і на приказ присутнього старости спокійно пішли до касарень до бранки.

Це є правдивий хід подій, зібраний частинно на основі власних спостережень, на основі сенатора Бараника й інших віродостойних наочних свідків.

В слід за цим належить ствердити, що ніякого нападу рекрутів на жидів у місті Заліщики не було, хіба навпаки, що нікому ніякої шкоди не заподіяно, що ніякої з жидівської крамниці не зрабовано, що нікого з жидівської народности не побито і не поранено, бо рекрути взагалі до чогось подібного не були зовсім приготовані і нічого такого не задумували та вкінці, що державна поліція зовсім не робила вжитку зі зброї, тому не могла нікого не то вбити але й поранити.

З около двох сотень хлопців-рекрутів був дослівно один пяний, а один підохочений, інші дали доказ повної карности, пошанування свого парляментарного заступника негайним послухом, а ціла вина їх хіба у надмірній терпеливости і хіба в тім що в час не вміли належито боронитися.

СКР.

Не буде персональних змін.

Праві варшавські часописи принесли були чутку нібито в звязи з останніми львівськими подіями наступлять важні зміни на керовн. адм. і поліц. становищах, що уступить воєвода Голуховський, гродський стар. Кльоц, що мають перенести надкомісарів поліції, м. і. ком. Конарського, які брали участь в арештуваннях студентів і переводили шаржу. З добре поінформованих кол виясняють, що всі ці чутки безосновні. Зате ведеться слідство в справі тих осіб, які підчас львівських подій виявили за мало або й забагато енергії.

Уряд. ком. Надольський уступає.

Урядовий комісар м. Львова проф. Надольський просив іще кілька тижнів тому мін-ство вн. справ, щоби його звільнили з його становища. Центр. влада прихилиться до просьби проф. Надольського. Та зміни на становищі уряд. комісаря можна сподіватися щойно після літніх місяців.

Наслідником проф. Надольського має бути іменований віцепрез. Кракова Вит. Островський.

Чічерін амбасадором у Льондоні?

Берлінські часописи повідомляють, нібито уряд СРСР хоче іменувати Чічеріна амбасадором у Льондоні, щоби так заманіфестувати англ.-більш. порозуміння.

Політична конференція в справі репарацій.

Англійське бюро Райтера подає, що в липні має відбутися конференція міністрів закордонних справ тих держав, які заінтересовані в німецьких репараціях. На цій конференції буде обговорена спроба практичного переведення справоздання комісії репараційних знавців.

Війська СРСР. ввійшли в Монголію.

Аг. Райтера повідомляє, що більшовицькі війська ввійшли у Монголію у відплату за ревізію в рад. консуляті в Харбіні й арештування урядовців того консуляту. Командант манджурських військ Чанг-Цуо-Кіянг каже, що зуміє здержати похід більшовицьких військ, але нанкінський уряд схильний до дипл. кроків. Кажуть, що СРСР хоче заняти зовн. Монголію, утворити з неї незалежну республику та влучити її до заг. рад. Союзу. Зате більшовики окупували вн. Монголію аж до часу, поки не дістануть відшкодувань від Китаю. Коли конфлікт піде в цьому напрямку, можлива є інтервенція Японії.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8·68·50—8·89·00, канадійський долар 8·80·50—8·81·00, чеська корона 0·26·40—0·27·60, австрійський шілінг 1·25·25—1·25·50, румун. лей 0·05·00 — 0·05·50, французький франк 0·34·50—0·34·80, швайцарський франк 1·71·50—1·72·00, фунт штерлінгів 43·50·00—43·80·00, радянський червінець 17·50—18·00.

Збіжжа.

Пшениця двірська 45·50—46·50, пшениця сельська 00·00—00·00, жито галицьке 27·00—27·50, ячмінь галицький броварняний 00·00—00·00, ячмінь на пливо 22·25—23·25, ячмінь пастівний 00·00—00·00, овес галицький 22·25—22·75, кукурудза румунська 32·75—33·75, бараболя промислова 0·00—0·00, фасоля біла 00·00—00·00, фасоля кольорова 00·00—00·00, фасоля краса 00·00—00·00, горох пів-Вікторія 49·00—54·00, горох пільний 35·50—37·50, бобик 25·75—26·75, мішанка паст. в зерні 00·00—00·00, вика 30·00—32·00, сіно солодке враєве пресоване 7·00—10·00, солома пресована 4·00—5·00, гречка 33·00—34·00, льон 65·00—67·00, зубінь синій 25·00—26·00, ріпак озимий 00·00—00·00, мука пшенична 40 прц. 00·00—00·00, мука пшенична 65 прц. 75·00—76·00, мука житна 70 прц. 47·00—47·00, грисік кукурудзяний 00·00—00·00, мука кукурудзяна 00·00—00·00, отруби житні 14·75—15·25, отруби пшеничні 15·50—[illegible] сезамі 60·00—62·00.

НОВИНКИ

— **Фотограф Янушевич**, вул. Вінцентого Поля ч. 1. (бічна Зеленої), Тел. 59-60. 1258 42-?

— **До відома львівської громади.** Минулої осени підняв бувший комісар міста Львова д-р Стшелецький будову деяких нових шкіл, а між ними і нашої школи ім. М. Шашкевича, яка від 50 літ свого істнування не мала відповідного поміщення. Для неї вибрали місце побіч вулиці Городецької (під св. Юром) і вивели вже мури з дахом, а цієї весни мали поправити мури і викінчити столярські роботи (підлога, двері, вікна і т. д.). Була надія, що з початком нового шкільного року перенесеться наша школа до нової будівлі. Перед пару місяцями родичі середмістя, яким надто тяжко було би посилати малих дітей так далеко, почали заходи, щоби шкільні власти полишили для нижчих кляс філію школи в давнім місці. І була надія на успіх. Однак не так сталося, як ждалося. Містови нестало на весні гроша для докінчення початих будов, тай годі було йому добути потрібної позички. Тому й припинили на якийсь час всі міські роботи. Зогляду на те, що записи дітей на новий шкільний рік (з кінцем червня) вже наближаються, управа школи повідомляє інтересованих родичів, що наша школа не буде отворена цього року в новім будинку на городецькім передмісті, а лишиться ще через рік в давнім поміщенні. Родичі городецької части міста мусять задовольнитись надалі нашими приватними українськими школами ім. Грінченка, а людність середмістя і сусідних дільниць потерпить ще один рік в давних „рудерах". Дарма, ми видержали в них 50 літ то видержимо ще один рік. Добрі учителі і учительки цеї школи надолужать їм той брак, як це і досі бувало, щирою працею і прихильністю до дітвори.

— **Нові члени Академії Наук.** Повідомляють нас, що виділ історично-фільольоґічного відділу Академії Наук у Київі вибрав на свойому засіданні членами Академії галицьких учених Філярета Колессу та Михайла Возняка. Нема сумніву, що цей вибір буде затверджений і на пленум Академії, а відтак урядом.

— **Загальні Збори Театр. Кооператива.** Кооператива „Український Театр" у Львові приганує всім своїм членам, що її Загальні Збори відбудуться у понеділок, 17. ц. м., в год. 6. веч., у салі „Просвіта", Ринок ч. 10, II. пов. При цій нагоді й ми вважаємо своїм обовязком звернути увагу всім, які цікавляться долею нашого театру, а ознайомлені ближче з його станом та можливостями його розвитку, щоби своєю участю причинились до влекшення праці тим, що постійно заходяться коло поправлення незавидного становища нашого театру.

— **Іспит зрілости** в прив. дів. гімназії „Рідної Школи" в Станиславові відбувся в днях 8. і 10. червня 1929 р. під проводом візитатора Романа Кестаїха. Іспит зрілости зложили: 1) Білобрам Чадія, 2) Ганчерюк Мирослава Ольга, 3) Гарасевич Олександра Евгенія, 4) Друк Естера, 5) Ковальська Мирослава Ольга, 6) Кокоруда Ольга Наталія, 7) Стрийська Олена Теодора, 8) Яськів Емілія.

— **З гімназії СС. Василіянок у Львові.** В днях 4—10. червня відбувся іспит зрілости під проводом делеґата Кураторії львівського шк. Округа ем. директора гімназії Прокопа Мостовича. Допущено до іспиту 42 учениці. Іспит видержали: Антонович Ірина, Бачинська Ірина, Біленька Надія, Верґановська Дарія, Волошин Іванна, Гаврилів Марія, Гірняк Любов, Глинянська Мирослава, Гнатейко Наталія, Гнатюк Ольга, Грабович Мальвіна, Гуменецька Стефанія, Демків Любов, Джиджора Оксана, Дутко Лідія, Захарясевич Олена, Іванчук Ірина, Іваськів Анна, Ковалюк Марія, Корчинська Галина, Луків Меланія, Максимович Олександра, Марковська Стефанія, Мійська Ірина, Мриц Іванна, Нестор Олександра, Нестюк Климентина, Орищин Стефанія, Падох Ольга, Пилипець Любов, Рогожа Марія, Рудницька Марія, Сасик Неоніля, Содомора Марія, Стеблецька Оксана, Турчин Софія, Филипович Ірина, Хемин Іванна, Шалаута Віра. Репробовано дві учениці. Іспитови від початку до кінця безперервно прислухувався опікун гімназії митрополит гр. Андрій Шептицький.

— **1500 кандидатів на народніх учителів** може зголоситись напротязі цих вакацій у шкільних кураторіях. Стільки треба нових педагогів по новоутворених народніх школах.

— **Великі бурі.** В двох останніх днях над північно-східною Европою та середньою пройшли великі бурі в ріжних містах. Простір, на якому зявились вони, тягнеться від Київа аж до Грацу. Є звістки, що Київ мав зазнати нечуваної катастрофу; є там знищених 300 домів і вбитих багато осіб і кілька тисяч штук худоби. У Бесарабії є знищених кілька місточок. В околиці Грацу ріки вийшли з берегів і залили деякі села.

— **Збірна прогулька „Бояна".** Виділ Т-ва „Боян" запрошує своїх членів на спільну прогульку в неділю, 16. ц. м. Збірка в год. 2.30 при Личаківській рогачці.

— **„Українська Студентська Громада"** у Варшаві подає до відома всіх бажаючих вступати в 1929/30 акад. р. на Вищі Школи м. Варшави, що даватиме вичерпуючі інформації про вступ на ці школи. Запити слати на адресу: **Warszawa, Podwale 16, 15. Ukraińska Stud. Hromada.**

— **Вістки з цілої Польщі.** Президія Ради міністрів радить над ревізією службової прагматики для державних урядовців. — Від кількох днів замітний у Варшаві сильний рух між мешканцями, що масово виїзжають на вакації за кордон. — Премієр міністрів Світальський був у Львові приватно один день. — Міністр внутр. справ Складковський доручає своїм розпорядком усім старостам, щоб навчились шоферства і скрізь їздили автами; чи кожний із них дістане урядове авто з бензиною — невідомо. — Варшавські стрижії та стрижійки погрожують страйком своїм хлібодавцям — власникам „сальонів", де працюють, домагаючись підвишки. Ідуть вони за прикладом куховарів, які вже страйкують; у варшавських ресторанах покищо варить хто може. — Зі СРСР приїде до Польщі транспорт 300.000 курей. — У Варшаві збираються в неділю у соймовім будинку загальні збори союзу польських денникарів, до яких належить 712 членів.

— **Судова несподіванка.** Процес, що вівся у Львові напротязі кільканадцять днів проти п. Павловича і товаришів, обвинувачених у зловживаннях на залізниці у Львові, скінчився вчора несподіваним присудом. Всі обвинувачені є звільнені від вини та кари. Довга низка свідків, що виявила на суді махінації при доставах і „монополю" деяких фірм, знюханих з усевладними урядовцями, не переконала своїми доказами присяжних суддів. Прокуратор застеріг собі ще право відкликку.

— **Ріжні вістки.** Провідник мексиканських повстанців, Раміпез, згинув зі своїми 49 прихильниками у битві з державними військами під Джеронімо. — Гінденбурґ підготовляє на 28. ц. м. маніфест до народу як на день 10-ліття мирового договору в Версаї. — Населення норвеського міста Дронтгайм протестувало демонстраціями проти своєї міської ради, яка хотіла змінити назву міста на історичну „Нідарос". — Наслідник англ. престола, як непоправний прихильник старопарубоцтва, заперечує звістку про свої заручини зі шведською княжною Інґрідою. — Джозефіна Бейкер, муринсько-париська „танцююча зірка" зазнала повної невдачі на виступах у Буенос Айрес. — По Европі мандрує американський харчевий король Кашм, що має 10.000 харчевих крамниць і 25 міл. дол. річного доходу. — Один американський промисловець, Соломон Швайдер, призначив міліон долярів на працю 71 учених, що мають просліднти історію замучення Христа. — У берлінській опері підчас вправ балету впало двоє 16-літних дівчат з 3-метрового помосту і поломили собі кости. Друга катастрофа підчас танців трапилась у Неаполі на хрестинах у приватній хаті; завалилась підлога на II-ім поверсі і все товариство впало серед румовищ на I-ий пов.; кільканадцять осіб тяжко ранених. — У нім. містечку, Монтав, одна дівчинка виліза на черешню і обмікувала її з овочів так довго, аж не дістала корчів; виявилось, що вона мала в шлунку 850 зернят, так, що навіть операція не могла спасти її від смерти.

— **З „Українського Т-ва Бібліофілів".** Сходини членів назначується на день 16. червня в год. 11. рано в льокалі бібліотеки „Наук. Т-ва ім. Шевченка". В програмі: доповіді д-ра Ів. Крип'якевича про „Початки українського екслібрісу" і д-ра В. Щурата про „Катальоги ЧСВВ з XVIII ст., як історичні документи". Після доповідей буде засідання Виділу Т-ва. — **Д-р В. Щурат.**

— **Вступні іспити в гімназії СС. Василіянок у Львові** до кляси I-ої відбудуться дня 27. червня (початок в год. 9. рано), до кляс вищих (II—VII.) в днях 17—19. червня (початок в год. 4. пополудні) і дня 26. червня. Зголошення приймаються щодня в год. 10—1. рано. Вписи до всіх кляс безпосередно по іспитах до дня 30. червня. Вступні іспити і вписи в останнім речинці (на основі оправдання проволоки) в днях 29—31. серпня. В справі приміщення учениць в гімназійному інституті належить звертатися до Ігуменату монастиря СС. Василіянок (ул. Зиблікевича ч. 30). — За управу гімназії: **д-р В. Щурат.**

— **Туберкульозний диспансер.** Заходом Українського Гігієнічного Т-ва у Львові отворено при „Народній Лічниці", вул. Петра Скарги, ч. 4. туберкульозний диспансер, в якому уділяється поради хорим на туберкульозу від год. 12—2 в середу, четвер та в неділю. Від дня 25. червня ц. р. у вівторок, середу, четвер, пятницю та в неділю в цих самих годинах. Ординують лікарі: д-р Цимбалістий, д-р Гинилевич, д-р Прийма, д-р Панчишин.

Зі спортового життя.

Україна — Гакоаг (Станисл.).

Змагання за мистецтво „А" кляси між повищими дружинами відбудуться в неділю, 16. червня в год. 11. передпол. на грищу Цитаделі, тому, що площа „Сокола-Батька" занята в цей день „Лугом".

З уваги на те, що від висліду цих змагань залежить, чи „Україна" в другій половині розгривок поправить своє становище в табелі мистецтв, Дружина виступить у репрезентаційному складі з Мурським на середині нападу, що дає запоруку, що зуміє вирвати противникові два цінні пункти.

ПОШУКУЮ кімнати з харчем на час ферій в Станиславові або у священика — в здоровій, лісистій місцевости — між Станисл. і Чортковом, близько стації. Зголошення негайно слати до Адміністрації для „Учительки". 2133 1—1

Український Театр під дир. Ів. Когутика:
Буськ:
неділя 16.VI Маруся Богуславка
понеділок 17.VI Пташник з Тиролю
вівторок 18.VI Кума Марта
середа 19.VI Король життя.
Золочів:
четвер 20.VI Пташник з Тиролю
пятниця 21.VI Король життя.

Концерт у честь І. Франка. Філія Т-ва „Просвіта" ім. Т. Шевченка у Львові спільними силами своїх читалень уладжує дня 16-го п. м. год. о 4. пополудні на площі Читальні „Просвіти" на Личакові (вул. Крупярська) Концерт у честь Івана Франка. Вичерпуюча програма в афішах. У випадку непогоди концерт відбудеться в домівці згаданої читальні. Білети можна набувати в передполудневих годинах у канцелярії Т-ва „Просвіта", а в дні концерту при касі.

В днях 18—21. червня 1929. у Львові, на Ялівці, на пасіці „Сільського Господаря", відбудеться Пасічницький курс для агрономів і студентів-рільників. На курсі викладатимуть кращі пасічники в краю. Зголошення приймається до 18-го п. м. в Т-ві „Сільський Господар", Зиморовича 20. 2240 1-1

„Студенство і кооперація" — відчит д-ра Карла Коберського відбудеться дня 16. червня п. р. о год. 6 веч. в залі Акад. Дому при вул. Супінського 21. заходом Товариства Прихильників Освіти. Вступ за добровільними датками.

Ігуменат монастиря св. Макрини у Львові при вул. Потоцького 95. подає отсим до відома, що, цьогорічні **3 дневні реколекції** для Вп. Пань жінок священиків і учительок зачнуться дня 2 липня вечором. Оплата за харч і мешкання денно 4 зол. Постелі не треба привозити. Зголошуватися найдальше до 28 червня п. р. 2236 1—3

Програма радіо.

Неділя 16-го

Льондон (356) 22.05. Камерний смичковий квартет.

Париж (1744) 13.45. Симфонічний концерт. 20.45. Цирк-радіо.

Берлін (475,4) 16.40. Концерт в каварні. 20.00. „Орлов" оперетка.

Відень (519,9) 15.45. Концерт капелі. 18.45. Камерний концерт.

Мілано (504,2) 17.15. Концерт мандолінистів. 18.00. Джезбенд.

Будапешт (545) 19.20. Військова оркестра. 22.30. Циганська музика.

Ленінград (1000) 12.00. Музична всеросійськ. Олімпіяда.

Париж (1744) 21.15. Концерт — форт.— скрипка, пісні.

Берлін (475,4) 21.30. Твори Людвика Спора.

Відень (511,9) 20.00. віолонч.-фортеп.

Рим (443,8) 21.00. Легка музика.

Мілано (504.2) 20.30. Оперетка.

Будапешт (545) 17.40. Циганська орх.

Ленінград (1000) 16.45. Оперовий спів.

Москва (1442,3) 19.00. Музичний вечір.

Харків (1680) 18.00. Камерний концерт. 20.00. Популярний концерт.

Варшава (13.95) 17.55. Легка каварн. музика.

Братислава (277,8) 16.30. Концерт.

УНЕВАЖНЮЮ згублену військову книжочку видану через ПКУ. в Станиславові на імя Назаревич Олександер роджений 1901. 2229 1—?

ПРИЙМУ спільника до косметичного інституту Д-р Тушицький, Львів, вул. св. Софії ч. 3/18. 2239 1—1

ДІВЧИНКА з виділовою школою і шиттям, невибаглива, дитідна, потрібна негайно до товариства 5-літньої дівчинки. Зголошення: Ольга Фіалє, вул. Театинська ч. 3, між 2—4 год. пополудни. 2213

Ширіть наш часопис!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ПЛАТИМО високі ціни за золото, бриланти і перли Домбровскі-Розважевскі, Львів, (Готель Жоржа), вул. Академічна ч. 9. — Оцінка безплатно. 13 6 37—?

НА рати **Матераци** 3 подушки 30 зол. Водосінна 75·—. Велади дротяні 26·—. Канапки до розкладання гобелінові 55·—. Фотелики розкладані 45·—. Гобелінові отомани 55·—. **Ліжка сіткові** 40·—. Вішала стоячі 25·—. Умивальки 5·—. Ліжко носяжне 200·—. Дітячі білі лакеровані 50·—. Фабрика ЗАКС, вул. Личаківська ч. 132. 1779 5—5

КОСІВ, за Коломиєю, пенсіонат п. Лукашевської поручає покої соняшні з первородним удержанням, ціни умірковані. 1577 15-20

ДОКТОР прав чеського університету в Празі глядає місця в адвокатській канцелярії. Ласкаві зголошення під „Негайно" до адміністрації „Діла". 2217 2 3

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик прецізійні продає за готівку і на рати від десятків літ з найліпшої сторони знана фірма **Іван Зельтенрайх**, Львів, пл. Марійська ч. 5. 3 180-?

ПАРОВИЙ БРОВАР У КАЛУШІ поручає свої знамениті вироби пива: експортове, дубельтове, чорне у фляшках і бочках по цінах уміркованих. Заряд бровару. 1996 6—?

Харків (1680) 19.30. Народня музика.

Варшава (1395,1) 20.30 і 21.15. Популярний концерт Фільгармонії.

Познань (339,8) 20.30. Веч. концерт.

Прага (343,2) 12.05. Орхестра.

Брно (432,3) 19.20. Америк. оперетка.

Понеділок 17-го.

Льондон (356) 23.20. Студентські пісні, хор. 24.00. Танці.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Новий Український театр дир. П. Карабіневича.
Турка:
16.VI Маруся Богуславка.
Бориня:
17.VI Осінні Маневри.
18.VI Тітка Чарля.
19.VI Чесна Сузанна.
20.VI Базар.
Сколе:
21.VI Осінні Маневри.
22.VI Маруся Богуславка.
23.VI Вій.
Сколе:
24.VI Осінні Маневри
25.VI Базар.
26.VI Чесна Сузанна.
27.VI Тітка Чарля.

Готуеться до постановки: „Доріна", „Весілля при ліхтарнях" і „Захар Беркут". До Театру заанґажовані: артистка Театру Львівської Кооперативи і Т-ру п. Стадника п. Бенцалева, п. Цісикова, а також диригент тихже театрів п. Цісик. 2218 2—?

ПОШУКУЮ товариша до Америки, постараюся, що буде міг їхати. Хто був в Америці нехай зголоситься письменно під „Добра нагода" до „Діла" — Львів. Листи проситься писати латинкою. 2215 1—1

Театри.

Великий Театр.

Субота, 15. червня, год. 7.30, „Пігмаліон", гост. виступ А. Венгерка.

Неділя, 16. червня, год. 3. попол. „Жидівка", опера.

Неділя, 16. червня, год. 7.30 веч. „Пігмаліон", гост. виступ А. Венгерка.

Малий Театр.

Субота, 15. червня, год. 7.30 веч. „Сильвія купує собі чоловіка", 50 проц. знижки.

Неділя, 16. червня, год. 3.30 попол. „Поїзд марево".

Неділя, 16. червня, год. 7.30 веч. „Сильвія купує собі чоловіка", 50 проц. знижки.

Кіна.

„Апольо": „Спортовець із любови" (Бастер Кітон).

„Кольосеум": Козаки (Толстого).

„Лев": „Пат і Патахон як герої".

„Люна": Батьки та діти.

„Марусенька": „Новочасний Казанова" (Гарі Лідтке).

„Оаза": „Батьком стати не тяжко".

„Палас": „Право молодости".

„Пан": „Моряки та біляви".

„Пасаж": „Циркiвка Ріта (Гут Джібсон)".

„Утіха": „Пат і Патахон в обличчі смерти".

„Фатаморгана": „Серце не слуга".

„Химера": „Жінка це гріх" (М. Дакобри).

Тому, що і „Гакоаг" схоче поправити своє загрожене становище і буде боронитися всіми силами перед програною, слід надіятися дуже амбітної і завзятої гри з обох боків.

Наше громадянство, яке численно вибирається на повищі змагання, повинно задержати повний спокій, щоби не дати противникові причин до нарікань і протестів.

Зі секції наколесників.

Змагання за мистецтво секції наколесників С. Т-ва „Україна" на 1929 рік відбудуться в неділю, 16. червня на просторі 30 км. Рівночасно відбудуться змагання на 10 км. за нагороди в жетонах. Зголошення до змагань приймається на старті. Від сідла 50 сот. Старт і мета двіста метрів за грищем „Погоні". Початок точно год. 9.30 рано.

В середу, 19. червня відбудуться сходини секції наколесників С. Т-ва „Україна" в домівці „Союза Українських Купців", Підвалля 9. На сходинах дістануть змагуни нагороди і памяткові дипльоми. Початок сходин год. 7. веч.

Жертви на оселю робітників пера.

Виказ ч. 22.

На заклик „Т-ва письменників і журналістів ім. Ів. Франка" зложили дальше на оселю українських робітників пера в Ямні: 373) д-р Михайло Сірко, Броди 10 зол., 374) Ст. Вишницька, Перемишль 5 зол., 375) Осип Пеленський, Бережани 3 зол., 376) д-р Волод. Електорович, Чортків 50 зол., 377) Олена Сагайдак, Лани 5 зол., 378) Іван Білинський, Пчани 5 зол., 379) Петро Зубрицький, Порохник 5 зол., 380) Кооператива „Сила" в Доброгостові 15 зол., 381) Юліян Лепкалюк, Галич 5 зол., 382) Анна й Олена Кулиничі, Бориничі 10 зол., 383) Володимира Жуковецька, Олесько 10 зол., 384) д-р Іван Сохацький, Калуш 15 зол., 385) інж. Володимир Дутко, Станиславів 10 зол., 386) о. Андрій Гаврищак, Устє Зелене 5 зол., 387) Микола Тадух, Перемишль 10 зол., 388) Ольга Савицька, Перемишль 5 зол., 389) д-р Степан Дмоховський, Перемишль 20 зол., 390) д-р Іванна Косченашева 10 зол., 391) о. Перхач, Перемишль 5 зол., 392) „Український Інститут для дівчат", Перемишль 50 зол., 393) д-р Юрій Совевицький, Дрогобич 10 зол.

Жертви проситься пересилати і складати в Земельнім Банку, Львів, Словацького 14, або в Адміністрації „Діла", Львів, Ринок 10, II. пов.

Пані Добродійка закупить найдешевше всіляку жіночу конфекцію тільки в новововідкритій **ЦЕНТРАЛІ ЖІНОЧОЇ КОНФЕКЦІЇ**

Братів Карель **Львів, Ягайлонська 7.** (ріг 3-го Мая) **Філія Станиславів** (Пасаж). 2211 3—3

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Специяліст недуг легенів, серця і жолудка

Д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересвітлення Рентгеном. 12—24

Д-р Мирон Вахнянин

ординує від мая до жовтня

в Карльсбаді

Mühlbrunstrasse 9. дім „Wied".

1494 Тел. 19—91 4—8

Д-р Роман Перфецький

веде свою адвокатську канцелярію

ЛЬВІВ, вул. БЛЯХАРСЬКА, 9.

1582 (побіч Ринку). 5—10

В літниську кліматичнім **ДОРА**

Вілля Олена догідно, прегарно положена близько стації, Прута і ліса, сонішні кімнати з верандами, сади і город, приймає на пенсію від 1/6. Харч добірний, ціна повна з харчем в червни 7 зл. Зголошення до заряду. 2045 5-5

ЛІЖКО полеве залізне „Патент" з матерацом, займає як найменше місця **30 зол.** На провінцію висилаю по одержанню задатку. Фабрика **ЗАКС** Львів, вул. Личаківська ч. 132. 1977 5—5

Звичайні Загальні Збори

Тов. Кред. господарського „Народний Дім" кооп. з обм. порукою в Любачеві

відбудуться дня 24 червня 1929 р. о год. 3 поп. в домівці читальні „Просвіти" в Любачеві з слідуючим порядком нарад:

1) Відкриття Зборів, 2) відчитання протоколу з попередніх Заг. Зборів, 3) звіт Управи і Надзірної Ради з діяльности за адміністраційний рік 1928, 4) затвердження звіту і біляису за 1928 р. та одобрення діяльности Надзірної Ради і Управи, 5) розділ чистого зиску, 6) внески і запити.

Звіт, річні замкнення і біланс виложені в льокалі кооперативи для перегляду членам. Надзірна Рада.

Присилайте передплату!

2

СІЯЧ ЗАРАЗИ

Вигодований в багнах і малярії, комар прилітає до людини з заразами небезпечної фебри. Фліт нищить не тільки комахи, які ми бачимо, але дістаючись до шпар і щілин в яких ховаються і плодяться комахи, нищить також їх зародки. Убійчий для комах Фліт є цілковито нешкідливий для людей.

Фліт не можна прирівнювати з іншими середниками проти комах, бо він є одиноким середником, який не викликує ніяких сумнівів, що до добрих наслідків його ділання. Уживайте Фліт від нині, купуючи його бляшанку і розпилач. 1—1

FLIT

МИКОЛА МАЗУРОК ур. 1895 р. в Конюшкові, Броди, уневажнює згублену військову книжочку виставлену через ПКУ. Кампінка Струмілова. 2241 1—1

РАДІО! „Анода", Львів, Рутовського 2. **Тел. 26—56.** Дешева посезонова продажа по безконкуренційних цінах. 2181 2—3

:: **НАЙБІЛЬША В КРАЮ ФАБРИКА ДЗВОНІВ** ::

БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ

В КАЛУШІ, ВУЛ. СІВЕЦЬКА ч. 18.
В ПЕРЕМИШЛІ ВУЛ. КРАСІЦЬКОГО ч. 63.

відливає на замовлення дзвони гармонійні й поодинокі, а постійно удержує на складі понад 200 штук готових дзвонів у вазі від 10 до 600 кг.

ЦІНИ ПРИСТУПНІ - СПЛАТА РАТАМИ

При важніших запитаннях просяться письма до нас висилати рекомендовано.

2525 51—52

Кожна ощадна елеґантка знає, як обережно треба прати шовкове білля

ТІЛЬКИ дома — і о скільки можна під особистим доглядом, треба прати всілякі стрійні шовкові dessous у благодатній піні Lux'u, котра не тільки пере дуже добре, але і реґенерує. Тільки через часте і систематичне прання в Lux'-і, можна осягнути зразкову чистоту, тревалість і гарний вигляд цих гарних частей одягу.

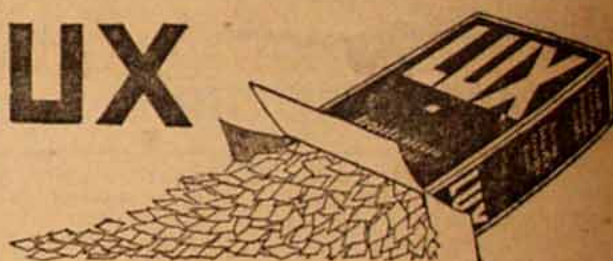
В Lux'-і славно переться шовкове білля, коліри не зміняються, — а чим частіше його пересе, тим воно стає мякше і приємніше в ношенні. Шовк набирає своєрідно вибагливого полиску під впливом Lux'-u. Lux продовжує істнування делікатних матеріялів.

Як послугуватися Lux'-ом

Жменю миляних кришталиків розпустити в відповідній кількости гарячої води, убити з того густу піну і зачекати аж вистигне.

В літних милинах прати обережно, вигнітаючи долонями. Коли все цілком чисте, споліскувати дбайливо в літній воді, зміняючи її тричі. Повісити в перевійнім місці.

LUX

Lx 1-026-P

Ідеальні автобусові підвозя

BROCKWAY

звані в Америці „Highway-Express" (шосовий експрес) похвально здали іспит і на польськім грунті.

Люксусові автобуси, що курсують по цілім краю, з місця здобули собі признання фахівців і симпатії публіки.

Інформації, що відносяться до всіх типів (від 1 ¾ до 5 тон) уділяє заступництво: 2232 1—1

„BROCKWAY", Львів, Баторія 34 Тел. 8-09.

Фабрика шельок і підвязок

САНЯ ЛЯНДАУ

ЛЬВІВ,

Різницька 12. Тел. 66—37.

поручається

П. Т. КУПЦЯМ І КООПЕРАТИВАМ.

2237 1—2

Чудуватися буде кожний автомобіліст наслідком зараз по першій пробі, зажи[в]ши ориг. U. S. A. БЕНЗИНОВІ ТАБЛЕТКИ. Ціна 1. ориг. пушки зол. 25.— 2228 1—1

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". В друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.